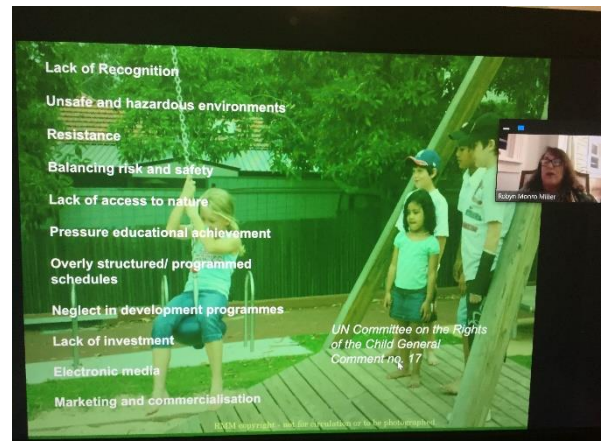

Public space and its role in promoting children's right to play

Robyn Monroe Miller

- We zien dat spelen een welverspreid iets is. Niet alleen mensen spelen maar ook kinderen. Hieruit kunnen we afleiden dat spelen echt ongelooflijk veel bijbrengt bij de ontwikkeling van een kind.
- 'Spelen' mag dus niet iets zijn dat we toevoegen op het einde van de dag, maar het moet een manier zijn voor kinderen om hun dag door te brengen. Om al spelend hun dag te spenderen.
- Als volwassenen kunnen we enkel de omgeving creëren waarin spel kan ontstaan. We kunnen het spel zelf niet gaan creëren, dat doen de kinderen zelf.
- "play does happen, even if it's not supposed to". Kinderen zullen spelen ook al zitten ze in situaties die niet speel-vriendelijk zijn. Zelf al zijn er regels die spelen verbieden, zullen kinderen nog steeds spelen en de nood ervaren om te spelen. Denk aan de coronacrisis. Kinderen konden veel minder buitenspelen, maar dat neemt niet weg dat ze wél nood hebben aan spelen. Of kleiner, minder crisisachtig. Een kind dat speelt tijdens een begrafenis in een kerk... Een situatie die niet aanmoedigt om te spelen, maar toch ervaart een kind de drang om te spelen.
- Het is aan de maatschappij, de gemeente of de stad om te gaan onderzoeken hoe we spel kunnen promoten of welke belemmeringen er zijn die een rem zetten op het spelen. Het zijn aan die belemmeringen dat er dan gewerkt moet worden.

Ben Tawil en Mike Barclay

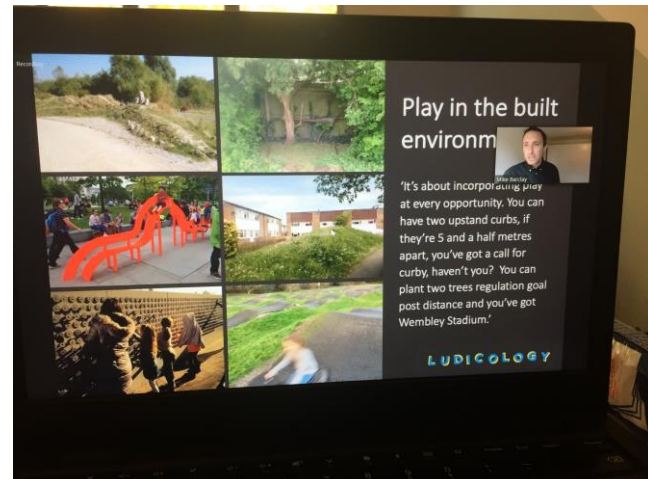
→ Ludicology

- Het spelen van kinderen is hun voornaamste vorm van deelname en participatie aan de samenleving.
- Kinderen in de openbare ruimte krijgen een minder grote stem omdat hun aanwezigheid en noden minder effect hebben dan die van volwassenen.
Bv. Economische redenen: volwassenen moeten zich goed kunnen verplaatsen om naar het werk te gaan, of moeten naar de winkel kunnen gaan, of moeten een bank hebben, ... allemaal zaken die de economie ten goede komen en dus worden gestimuleerd in de publieke ruimte. De aanwezigheid van kinderen heeft niet zo'n verregaande meetbare gevolgen.
- Als er dan toch aandacht wordt gegeven aan kinderen in de publieke ruimte wordt die ruimte opgedeeld in verschillende speelfuncties. Opgesteld door volwassenen.
Vaak heeft die opsomming geen rekening gehouden met wat kinderen willen of nodig hebben.
- Het is vastgelegd op
  - o tijd en plaats (de speelplaats, een speelterrein die maar open is in het weekend,...)

- o leeftijd (terreinen voor kleuters, peuters, tieners,...)
- o gender (voetbalgoals op jongensspeelplaatsen en zandbak op meisjesspeelplaatsen,...)
- o gebruik (op voorhand al gaan bepalen wat de kinderen kunnen doen; enkel klimmen, enkel met water spelen,...)

Zaken waar kinderen niet over nadenken als het gaat om spelen.

- Tip: als je speelruimte voorziet, focus je dan niet op 1 plek, maar gebruik bv de hele wijk. Ga op zoek naar natuurlijke speelplekken die sowieso al aantrekkelijk hebben en integreer die in een soort speellint.

Thomas George

- Had het vooral over zaken die impact hebben over het algemene welbevinden van kinderen
  - o Luchtvervuiling, beschikbare publieke ruimte, gemeentelijk afval

- Stedelijke urban contexten zijn, over de hele wereld, meestal niet zo'n kindvriendelijk gerichte contexten. Om die wel kindvriendelijker te maken kan je je focussen op 5 pijlers

Cecilia Andersson

Toonde ons het gebruik van de Block by block methodologie om participatie en inspraak van kinderen in het uitwerken van buurtgerichte projecten en publieke ruimte transformaties.

1. Collect site information
2. Minecraft modelling - de buurt werd in kaart gebracht via minecraft door de organisatie zelf
3. Site visit
4. Brainstorm session
5. Playing on minecraft - de deelnemers mochten aan de slag in de minecraft versie van de organisatie om hun eigen aanpassingen aan te brengen
6. Co-creating space
7. Group presentation
8. Prioritisation of ideas
9. Technical drawings
10. Implementation

Ze toonde ook heel wat goede voorbeelden.

